

fyldte de af FN også med Danmarks stemme vedtagne henstillinger om målet for de industrialiserede landes støtte til de økonomisk tilbagestående stater (planen, Folketingstidende 1966-67 sp. 4656-4663, forhandlingen herom sp. 4836-4866).

Ifølge planen skal dette mål nås i finansåret 1972-73. Dette vil bl. a. indebære, at den danske finansielle bistand skal øges i en sådan takt, at udbetalingerne under de indgåede statslån og bidrag til udviklingsbanker kommer til at forløbe i overensstemmelse med nedenstående tabel:

	1968-69	1969-70	1970-71	1971-72	1972-73
mill.kr.	75	85	100	120	160

For at dette udbetalingsniveau kan realiseres, skønnes det nødvendigt, at der indgås aftaler om nye statslån for følgende beløb i hvert af de kommende finansår:

	1968-69	1969-70	1970-71	1971-72	1972-73
mill. kr.	75	180	150	180	180

Langt den overvejende del af lånene har hidtil været bundet til køb af dansk kapitaludstyr og tjenesteydelser. Danmark adskiller sig ikke herved fra de fleste andre industrilande, der yder finansiell bistand til udviklingslandene.

De indvundne erfaringer viser, at ydelsen af de danske statslån på mærkbar måde har bidraget til at fremme realiseringen af de pågældende landes udviklingsplaner. De har endvidere ført med sig, at danske virksomheder sideløbende har stillet deres tekniske viden til rådighed for udviklingslandene. Samtidig har lånene muliggjort, at danske firmaer har kunnet bevare deres stilling på oversøiske markeder og dermed skabt grundlag for at fastholde danske eksportmuligheder på længere sigt.